

Vi tror faktisk, at demokratiet i det her land og arbejdet i det her Folketing har brug for at få en samlet debat om hele den udvikling i den finansielle sektor, som vi har set over et tiår, så vi kan se, hvordan den påvirker os, og hvad det er, der faktisk sker – altså få et overblik over det. Jeg vil allerede nu bebude, at vi i næste samling ønsker at få en sådan debat i salen, og skal ellers bare takke for diskussionen.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Hr. Jacob Buksti svarede på det spørgsmål, som hr. Jensby stillede til mig, og jeg vil godt erklære mig helt enig i hr. Bukstis svar, men jeg vil godt tilføje, for at der ikke skal være misforståelser, at jeg hæftede mig ved et ordvalg, hr. Jensby brugte, og som lød noget i retning af: Jeg må advare imod forhastede beslutninger.

Jeg må hertil sige til hr. Jensby, at når jeg før anmeldte en tanke om, at der må være mange i Venstre, der har røde ører, var det bl.a. inspireret af det ordvalg. Tænk, hvor ville det have været befriende, hvis den holdning i særlig udstrakt grad havde været til stede hos aktive Venstrefolk på det tidspunkt, da de værste angreb på en minister, nemlig den daværende skatteminister, som jeg har oplevet i mange år, gik i gang.

Det er det, man kalder selvkritik. Det er det, man kalder at sammenligne det, man sagde bare for ganske, ganske kort siden, med det, man siger i dag. Og det har også noget at gøre med troværdighed, det har noget at gøre med konsekvens, og det har noget at gøre med, at ens holdning til grundlæggende efterforskning hviler på ordentlige og fair præmisser.

Den tale, jeg hører hr. Jensby holde i dag om, at nu skal tingene jo også gå ordentligt til, vi skal ikke træffe forhastede beslutninger, vi må jo tage mange hensyn, og vi skal have alle nuancer med, er rørende, men det frigør mig alligevel ikke for den tanke, at der nok er noget om det med de røde ører – og jeg kan se, der er tendenser til det, selv om jeg er overrasket over lige nu at finde så tydelige tendenser.

Derfor har jeg én sammenfattende betragtning om bl.a. partiet Venstres håndtering af det her spørgsmål: Det er for sølle.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil først sige til hr. Aaen, at jeg er enig i, at hele denne sektor trænger til at blive kigget efter i sømmene, men jeg håber, at hr. Aaen vil være enig med mig i, at én ting er at kigge sektoren efter i sømmene – det er rimeligt, og det er der god grund til – men vi må altså også kigge os selv efter i sømmene, for der er jo en årsag til, at man, som jeg sagde før, kan lave sit eget regelsæt, som er alternativt til det, Folketinget vedtager.

Det kan kun skyldes to ting: Det kan være vores regelsæt, der er for dårligt eller for uklart, ja, som måske ligefrem lægger op til spekulation – det er vi blevet kritiseret for mange gange, og vi kan heller aldrig lave regelsæt, som forhindrer, at nogle smutter igennem, det er jeg enig i – men vi har også nogle offentlige tilsyn, og en fællesnævner i alle disse her skandaler bor og har adresse på Gammel Kongevej i København og hedder Finanstilsynet.

Nu er der sat en undersøgelse i gang om Finanstilsynets virksomhed, og jeg håber, at alle – heriblandt også Socialdemokratiet og de andre regeringspartier – der nu har udtrykt stor forargelse over det her, vil se lige så alvorligt på den rapport, når den kommer, for hvis de, der er sat til at vogte gæssene, render rundt og enten beskæftiger sig med noget andet eller har lukkede øjne, så kan vi aldrig komme det her til livs.

En anden ting, som vi også er nødt til at se på, er, at hvis der skal placeres ansvar i de her sager – om det så er Nordisk Fjer, realkreditte, skibsværfterne, bankerne eller noget andet – så kan det altså ikke nytte noget, at kravet til bevisbyrden er så høj, at man skal tages med fingrene nede i klejnækassen, før der overhovedet er nogen chance for, at man kan blive domfældt; det er vi altså også nødt til at se på.

Jeg må så sige til statsministeren, at jeg er helt enig i, at der helst skal være overensstemmelse med det, man sagde tidligere, og det, man siger nu. Men må jeg så minde statsministeren om, at der er andre, der burde have røde ører: Det burde statsministeren, og det burde statsministerens parti.

De fleste af os her kan huske statsministerens tale i Tolne for et par år siden, hvor statsministeren fortalte, at skandalerne i Kooperationen, i de sociale boligselskaber, i arbejderbevægelsen skulle undersøges tilbundsående, osv. Det er, som om man fuldstændig har glemt dét.